

1. Павло, з волі Божої апостол Христа Ісуса, за обітницею життя, що в Христі Ісусі,
2. до Тимофія, сина улюбленого: благодать, милість, мир від Бога Отця й Христа Ісуса, Господа нашого!
3. Дякую Богові, Якому служу від предків чистим сумлінням, що тебе пам'ятаю я завжди в молитвах своїх день і ніч.
4. Я бажаю побачити тебе, пам'ятаючи сльози твої, щоб наповнитись радістю.
5. Я приводжу на пам'ять собі твою нелицемірну віру, що перше була оселилася в бабі твоїй Лоїді та в твоїй матері Евнікії; певен же я, що й у тобі вона оселилась.
6. З цієї причини я нагадую тобі, що ти розгрівав Божого дара, який у тобі через покладання рук моїх.
7. Бо не дав нам Бог духа страху, але сили, і любови, і здорового розуму.
8. Тож, не соромся засвідчення Господа нашого, ні мене, Його в'язня, але страждай з Євангелією за силою Бога,
9. що нас спас і покликав святим покликом, не за наші діла, але з волі Своєї та з благодаті, що нам дана в Христі Ісусі попереду вічних часів.
10. А тепер об'явилась через з'явлення Спасителя нашого Христа Ісуса, що й смерть зруйнував, і вивів на світло життя та нетління Євангелією,

11. що для неї я був настановлений за проповідника, апостола й учителя.

12. З цієї причини й терплю я оце, але не соромлюсь, бо знаю, в Кого я ввірував та впевнився, що має Він силу захвати на той день заставу мою.

13. Май же за взір здорових слів ті, які від мене почув ти у вірі й любові, що в Христі Ісусі вона.

14. Добро припоручене стережи Святим Духом, що в нас пробуває.

15. Ти знаєш оце, що відвернулись від мене всі, хто в Азії, а між ними Фігел та Гермоген.

16. Хай Господь подасть милосердя Онисифоровому дому, бо він часто мене підкріпляв і кайданів моїх не соромився.

17. А коли він до Риму прибув, шукав мене пильно й знайшов,

18. хай Господь йому дасть знайти милість від Господа в день той, скільки ж він послужив був в Ефесі мені, ти відаєш краще!